

[Knud Jespersen.]

højelser, der måtte ske i kraft af transport eller stigninger på andet, der kommer udefra, må indregnes? Er det realpolitik at fortælle de hårdt piskede folk, der bor i etagebyggeri, at nu laver vi huslejestop, når man den 1. oktober slap flodbølgen løs over deres hoveder, og når man ved, at til april går det løs igen? Det er det, man andre steder end i dette hus ville kalde for bedrageri. Er det realpolitik at forklare, at nu laver vi et effektivt prisstop uden at fortælle, hvem der skal sørge for effektiviteten? Der skal jo bruges flere hundrede prisinspektører, men det vil man ikke.

Jeg spørger handelsministeren: hvor mange skal der ansættes mere? Hvilke nye beføjelser vil man give monopoltilsynet? Man har jo afvist vores forslag om virkelig at give det beføjelser. Så står tilbage, at den realpolitik, der træder frem under al camouflagen, er lønstop. Dette lønstop er så nådigt over for de arbejdende, at det kun skal gælde i 3 måneder, for så træder der et nyt lønstop i kraft, som man også har været med til at vedtage med forligspartierne. Et lønstop, som siger: 2 pct. må I få for at arbejde, vel vidende at priserne steg fra august til september med 2,6 pct. Er det realpolitik? Eller er det bedrageri? Er det en tragedie eller en lykke at regere et land på denne måde? Vi anser det for at være en tragedie.

Prisstoppet bortfalder den 24. februar, og det kan jo ikke skade. Men samtidig indeholder det også en indrømmelse, at den begrænsning, vi havde i priser og avancer, virkede lige præcis, som vi påpegede, da man vedtog den: den virkede ikke.

Huslejen var jo faktisk stoppet, fordi man ikke skulle have stigninger. Det kan og vil vi ikke vende os imod. Det bortfalder den 28. februar. Så har man ryddet vejen for prisstigninger på huslejen til den 1. april.

Erhvervsvirksomhederne bliver ikke ramt af forslaget. Ud over det, jeg har nævnt, kan de, når lagrene er fyldt op, simpelt hen vente med at holde udsalg til efter denne periode.

Huslejestoppet får heller ikke nogen betydning for de varslede, men endnu ikke gennemførte huslejeforhøjelser pr. 1. december. Jeg forstår godt, at selv hr. Thomas Nielsen har måttet sige: dette er simpelt hen umuligt at acceptere.

Hvad betyder nu lønstoppet? Jeg har lyst til at spørge et forretningsudvalgsmedlem i LO: hvad betyder det lønstop? Ja, man kan se på

lønindkomsten i 1977. Vismændene går efter beregningerne ud fra, at den for arbejdere og funktionærer i private byerhverv vil blive ca. 144 mia kr. Hvis man så regner videre, vil man se, at timelønnen for arbejdere og funktionærer i private erhverv steg i 1975 med 19 pct. Det er ikke deres realløn. Jeg ved godt, at dagbladet Aktuelt somme tider regner de to ting sammen. I 1976 regnes med en 11,5 pct. stigning. I gennemsnit de to sidste år altså ca. 15 pct. i udbetalt løn.

Ud fra dette kan vi regne, at et forretningsudvalgsmedlem i LO, selv om han ikke er valgt, er med til at tage 15 pct. af 144 mia kr. eller 20 mia kr. fra de folk, der er i arbejde. Det finder jeg overordentlig interessant. Jeg finder, at det også er interessant, fordi det ensidigt er vendt mod lønmodtagerne, som efter den sidste statistik udgør omkring 81 pct. Det er en lidt ejendommelig facon, men den passer jo alt for uskønt til, hvad man vedtog under augustforliget, hvor man lagde 5 mia kr. i skat på det almindelige forbrug; 80 pct. af 5 mia kr., det er 4 mia kr. Altså igen har vi arbejderen til at betale 4 mia kr. mere i skat og få 5 mia kr. mindre i løn. Så fortæller man: men så skal folk nok også komme i arbejde.

Hvad gør man ved kapitalisterne, ved banker og forsikringsselskaberne? Handelsministeren kender jo en del til det. Jeg ved, at handelsministeren i sine unge dage virkelig fulgte den slags ting. Jeg ved også, at tilsynet med banker og sparekasser lige har offentliggjort deres omsætning for 1975. Den viser, at banker i 1974 havde en profit på 1.038 mill. kr. Men de er fredet. Det er realpolitik. I 1975 havde de samme banker en profit på 3.239 mill. kr. Men vi kunne da ikke drømme om at regere imod dem, der sidder på bankerne. Så lang tid, vi har de arbejdende og de arbejdsløse, så skal man bare blive ved. Hvis man tager skatten, så vil man nå det samme resultat.

Desværre er tiden jo ubehagelig kort, når man har mange ting, man gerne vil have sagt. Når hr. Thomas Nielsen siger, at der er ikke noget, vi kunne enes om, og at det måske var bedre med et valg, så vil jeg gerne understrege, at jeg er enig i, at et valg ikke løser nogen problemer, men dette folketing løser heller ikke nogen problemer ved at vakle igennem disse kriser og gøre præcis det, som tilfældige smågrupper – dem man ellers forbander – hvad 9 konservative, 8 kristne, 4 centrum-demokrater